

Arrest

nr. 322 653 van 27 februari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. DAGYARAN
Dageraadstraat 44
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 december 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 19 december 2024.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. DAGYARAN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoekende partij van ambtswege uit de wettelijke registers werd afgevoerd op 1 juli 2024.

Krachtens artikel 39, §7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is er dan een vermoeden dat de verzoekende partij het land heeft verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.

Heden ligt er geen bewijs voor dat de verzoekende partij nog in België verblijft.

Er is bijgevolg geen enkel positief uitsluitel, minstens een begin van bewijs, over de actuele aanwezigheid van de verzoekende partij op het Belgisch grondgebied zodat het reglementair vermoeden van vertrek ten gevolge van haar afvoering van ambtswege uit de bevolkingsregisters niet wordt weerlegd.

Voor zover de verzoekende partij haar actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied niet weet aan te tonen, hetzij door haar persoonlijke aanwezigheid, hetzij door het neerleggen van overtuigende stukken, moet worden besloten dat de verzoekende partij niet langer getuigt van het rechtens vereiste actueel belang.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 7 februari 2025 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De voor hem aanwezige advocaat deelt mee dat zij “geen nieuws” heeft vanwege verzoeker, maar meent dat een afwezigheid van het grondgebied niet kan worden gelijkgesteld met een vertrek en dat verzoeker een belang bij het beroep behoudt zolang niet is komen vast te staan dat hij “het Dublingebied” heeft verlaten. Zij deelt nog mee dat de dominus litis haar had gemeld dat verzoeker ter zitting aanwezig zou zijn.”

5. Voormeld betoog van de advocaat die verzoeker vertegenwoordigt ter zitting doet geen afbreuk aan en werpt geen ander licht op de vaststellingen die zijn terug te vinden in de beschikking van 9 december 2024.

5.1. Artikel 39/56 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling. Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Dit belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Verzoeker heeft op 3 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming ingediend bij de Belgische overheden. Bij beslissing van 27 juli 2023 weigerde het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hem internationale bescherming. Op 28 augustus 2023 diende verzoeker tegen die beslissing het thans voorliggende beroep in.

Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker op 1 juli 2024 van ambtswege werd afgevoerd uit de wettelijke registers, in casu het wachtregister (“01.07.2024 afvoering van ambtswege”).

Krachtens artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit), is er dan een vermoeden dat de verzoekende partij het land heeft verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.

De artikelen 1, 2° en 1bis van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten, luiden als volgt:

“Art. 1. In elke gemeente worden gehouden:

[...]

2° een wachtregister waarin worden ingeschreven op de plaats waar zij hun hoofdverblijfplaats gevestigd hebben, de vreemdelingen die een asielaanvraag indienen en die niet in een andere hoedanigheid in de bevolkingsregisters zijn ingeschreven.

Wanneer een vreemdeling (die een asielaanvraag heeft ingediend) uit de bevolkingsregisters geschrapt wordt doch in de gemeente verblijf blijft houden, wordt hij ingeschreven in het wachtregister

[...]”

“Art. 1 bis. De inschrijving in het wachtregister van de vreemdelingen bedoeld in artikel 1, eerste lid, 2°, geschiedt op initiatief van de minister tot wiens bevoegdheid de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen behoren of van zijn gemachtigde, zodra deze vreemdelingen in België zijn aangekomen of zodra hun aanwezigheid op het grondgebied is vastgesteld. De vreemdelingen bedoeld in artikel 1, eerste lid, 2°, schrijven zich in bij het gemeentebestuur van de gemeente op het grondgebied waarvan zij daadwerkelijk verblijven binnen een termijn van maximum 6 maanden vanaf de datum van hun eerste asielaanvraag. In afwachting van deze inschrijving, worden zij fictief ingeschreven op het adres van de Dienst Vreemdelingenzaken voor een maximum-periode van 6 maanden.

Ze worden er uit geschrapt :

1° wanneer ze overleden zijn;

2° wanneer ze het grondgebied verlaten hebben;

3° wanneer hun vluchtelingenstatus werd erkend of hen de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend waarbij ze dan ingeschreven worden in de bevolkingsregisters bedoeld in artikel 1, eerste lid, 1°;

4° wanneer zij in de bevolkingsregisters in een andere hoedanigheid dan die van vluchteling of genietster van de subsidiaire beschermingsstatus ingeschreven worden;

5° wanneer zij niet meer verblijven op het adres waar zij ingeschreven werden en de plaats waar ze zich gevestigd hebben niet kan ontdekt worden;

6° wanneer zij binnen de termijn van 6 maanden bedoeld in het eerste lid, niet ingeschreven zijn bij het gemeentebestuur van de gemeente op het grondgebied waarvan zij daadwerkelijk verblijven; in dit geval worden zij op initiatief van de minister tot wiens bevoegdheid de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen behoren of van zijn gemachtigde, geschrapt. De informatiegegevens betreffende die vreemdelingen worden echter in het wachtregister bewaard met, tegenover hun naam, de reden van de schrapping.”

Aldus rijst de vraag of verzoeker nog in België verblijft. Als dit niet zo is, wijst dit mogelijk op een gebrek aan belang bij het beroep, dat er immers finaal op is gericht om internationale bescherming te verkrijgen van de Belgische overheid.

Verzoeker werd per beschikking uitgenodigd zijn actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied aan te tonen, hetzij door zijn persoonlijke aanwezigheid, hetzij door het neerleggen van overtuigende stukken, om het rechtens vereiste actueel belang te kunnen vaststellen.

5.2. De afvoering van ambtswege uit de wettelijke registers wordt ter zitting niet betwist.

Zoals hoger opgemerkt, vloeit hieruit het wettelijk vermoeden dat verzoeker België heeft verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel. Met toepassing van artikel 39, § 7 van het Vreemdelingenbesluit, komt het dus verzoeker toe het bewijs te leveren dat hij België niet heeft verlaten. In casu ligt hier evenwel geen (tegen)bewijs van voor.

Er ligt geen concreet en overtuigend bewijs van verzoekers aanwezigheid heden op het Belgisch grondgebied voor. Er ligt geen enkel (begin van) bewijs voor dat verzoeker sinds/na 1 juli 2024 en heden nog in België verblijft (en zich opnieuw bij een Belgische gemeente zou hebben ingeschreven). Verzoeker was niet aanwezig op de zitting. Er worden verder geen overtuigende stukken neergelegd die de aanwezigheid van verzoeker op het Belgische grondgebied aantonen.

Derhalve is er aldus geen enkel positief uitsluitsel, minstens een begin van bewijs, over verzoekers actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied zodat het reglementair vermoeden van vertrek uit het land ten gevolge van zijn afvoering van ambtswege niet wordt weerlegd.

Het gegeven dat de advocaat nog meedeelt dat de dominus litis haar had gemeld dat verzoeker ter zitting aanwezig zou zijn, doet aan het voorgaande geen afbreuk. De beschikking van 9 december 2024 maakte zeer duidelijk wat er van verzoeker werd verwacht – met name het aantonen van zijn actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied door zijn persoonlijke aanwezigheid ter terechtzitting of door het neerleggen van overtuigende stukken –, maar hij heeft hieraan geen gevolg gegeven. Bovendien geeft de advocaat ter terechtzitting aan “geen nieuws” te hebben van verzoeker. Aldus geeft verzoeker hierdoor tevens geen blijk van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn beroep.

Het feit dat een advocaat voor hem ter terechtzitting verschijnt, doet daaraan geen afbreuk daar de volgehouden belangstelling voor en het belang bij het ingediende beroep moeten bestaan in hoofde van verzoeker. Door geen interesse te tonen in zijn lopende procedure in het kader van een verzoek om internationale bescherming, toont verzoeker evenmin aan dat hij nog steeds nadeel ondervindt van de bestreden beslissing. Een verzoeker die zijn belang bij het door hem ingestelde beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn beroepsprocedure tonen.

Het betoog dat “een afwezigheid van het grondgebied niet kan worden gelijkgesteld met een vertrek” gaat geheel voorbij aan het reglementair vermoeden in artikel 39, § 7 van het Vreemdelingenbesluit.

Het betoog dat verzoeker een belang bij het beroep behoudt zolang niet vaststaat dat hij “het Dublingebied” heeft verlaten, kan evenmin overtuigen. Bovendien, zo verzoeker zich heden buiten België elders in het “Dublingebied” zou bevinden, wijst het vermoeden van verzoekers vertrek uit België daarentegen op zich al op een gebrek aan belang in zijn huidige beroepsprocedure in België. De Raad herinnert eraan dat verzoekers beschermingsverzoek en zijn beroep bij de Raad tegen de bestreden weigeringsbeslissing die het CGVS in het kader hiervan nam, er finaal op gericht is om internationale bescherming te verkrijgen van de Belgische overheid, niet van een andere Dublin-staat. Door België te hebben verlaten, geeft verzoeker aldus geen blijk van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn beroep. Wanneer hij zich niet langer op het Belgische grondgebied bevindt, toont verzoeker niet aan dat hij nog interesse heeft in internationale bescherming verstrekt door de Belgische overheid of enig belang heeft bij dit beroep.

Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet verzoeker daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), wat in deze zaak niet het geval is.

Daarenboven wordt van de verzoeker verlangd dat hij medewerking verleent aan zijn procesvoering voor de Raad. Het verloop van het proces, de goede rechtsbedeling en de doeltreffende behandeling van reële beroepen wordt bijgevolg verstoord wanneer verzoeker vermoed wordt het grondgebied te hebben verlaten en dit vermoeden niet weerlegt wanneer hij hiertoe de kans krijgt.

6. Gelet op wat voorafgaat moet worden besloten dat verzoeker niet langer getuigt van het rechtens vereiste actueel belang. Wegens het gebrek aan het wettelijk vereiste belang, is het beroep onontvanke-lijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig februari tweeduizend vijfen-twintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO